

ת"פ 24454/12/18 - מדינת ישראל נגד מחמד עדוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24454-12-18 מדינת ישראל נ' עדוי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד עדוי (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות בקשר לרכב וכניסה לישראל שלא כחוק, לאחר שכתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון.

בכתב האישום המתוקן 4 אישומים.

האישום הראשון מתייחס ליום 3.12.18 ועל פיו, הנאשם, תושב השטחים, קשר יחד עם אדהם, ג'מאל ופתחי, לגנוב רכב מסוג קיה, תוך שהם מסתייעים ברכבו של ג'מאל, מסוג מאזדה.

לשם כך, נכנס הנאשם ביחד עם אדהם לשטחי ישראל, ושם חברו לג'מאל ופתחי. בשעה 2:00 לערך נסעו הנאשם והאחרים ברכב המאזדה, הגיעו לרח' שקי אנו בשכונת רמת שרת בירושלים, והבחינו ברכב מסוג קיה, השייך לגב' רחל נחמיאס.

עם הגעתם למקום, פרצו הנאשם והאחרים את הרכב בכך ששברו את שמשות החלון המשולש - אחורי ונכנסו לרכב.

בתוך הרכב עשו הנאשם והאחרים שימוש במכשיר על מנת להתניע את הרכב והניעו את מנוע הרכב. ג'מאל החל לנהוג ברכב, כאשר הנאשם, פתחי ומוחמד נוסעים ברכב המאזדה לפניו.

כוח משטרת אשר הבחין ברכב החל בנסיעה אחריו. משהבחין ג'מאל בכוח המשטרה, החל בנסיעה פזיזה ורשלנית תוך שהוא נוהג את הרכב בניגוד לכיוון התנועה, חולף בצמתים באור אדום ופונה פניות חדות. לאחר מכן, יצא מהרכב והחל לנוס, אך נעצר.

הנאשם נעצר ברכב המאזדה, יחד עם מוחמד ואדהם.

האישום השני מתאר כי ביום 28.11.18, קשר הנאשם קשר עם אותם אחרים, על מנת לגנוב רכב מסוג קיה.

בתאריך 29.11.18 בשעה 00:00 הסיע ג'מאל את הנאשם והאחרים ברכב המאזדה לרח' האצל בגבעה הצרפתית. עם הגעתם פרצו לרכב מסוג קיה, השייך למר ג'ק מייקל רוזנסקי, בכך ששברו את שמשות החלון האחורי, נכנסו לרכב, שברו את חובק ההגה ומתג ההתנעה והניעו את הרכב.

לאחר מכן, החל אדהאם לנהוג ברכב, כאשר הנאשם והאחרים נוסעים ברכב המאזדה ומלווים את הרכב.

כוח משטרי הבחין ברכב כאשר הוא מבצע עקיפה מסוכנת ועל כן כרז השוטר לאדהאם לעצור.

אדהאם לא עצר והחל בנסיעה פזיזה ורשלנית לכיוון נווה יעקב, תוך נסיעה בנתיב הנגדי, בפניות חדות ומסוכנות. לאחר מספר דקות נעצר הרכב בפתאומיות וממנו יצא אדהאם שהחל לברוח בריצה, והנאשם וג'מאל עצבו את המקום.

אישום שלישי מתייחס ליום 26.11.18, אז ביצע הנאשם עם אחרים את אותן עבירות, בנסיבות דומות.

אישום רביעי מתייחס להמשכו של ערב 26.11.18, ובו מתואר אירוע נוסף שבו ביצעו הנאשם עם האחרים עבירות נוספות, באותו אופן.

בגין כל אחד משלושת האישומים, הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רכב לפי סעיפים 413ב+29א לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). באישום הרביעי הורשע בעבירה של סיוע לגניבת רכב לפי סעיפים 29א+31 לחוק העונשין.

בנוסף הורשע הנאשם בגין כל אחד מארבעת האישומים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499א(1), עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**") והסתייעות ברכב לעבור עבירה, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"1-1961 T (להלן: "**פקודת התעבורה**").

הסדר הטיעון לא כלל בתוכו הסכמה לעניין העונש.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בעבירות רכוש משמעותיות אשר יש בהן כדי לפגוע ברכושו של הציבור. עוד היא טענה כי מדובר באירועים נפרדים ולא כאלו אשר ניתן להגדירם כמסכת עובדתית אחת ועל כן יש לבחור מתחם עונשי אשר יעמוד על 15-30 חודשי מאסר לכל אחת מהעבירות, וביחד עונש מאסר אשר לא יפחת מ-45 חודשי מאסר בפועל ממש לכל אחד מן האישומים, וכן קנס ופיצוי התואמים לתיק דנן.

הסניגור המלומד, טען מנגד כי מדובר בצעיר אשר עברו הפלילי נקי ונטול הרשעות, ומשום כך יש לראות בכך הקלה נקודה משמעותית לטובתו. הודאתו, כך לדבריו, יש בה כדי להביא להקלה נוספת בעונשו ועונשו צריך לעמוד על 20 חודשי מאסר בפועל ממש, ולא למעלה מכך.

דין והכרעה

כתב האישום מייחס לנאשם עבירות בהתאם לארבעת האישומים המתארים ארבעה מקרים של גניבת רכב או ניסיון לגניבתו. מדובר במקרים שהתרחשו תוך 6 ימים, כאשר שניים מהם בוצעו באותו ערב, ובכל אחד מהם מדובר באותה שיטת פעולה וחבירה של אותם מעורבים לביצוע העבירות, ולכן מדובר בפרץ עברייני אחד המתגבש לכדי אירוע אחד, ואשר לו ייקבע מתחם עונש אחד אשר ישקף את החזרה על העבירות.

עבירות גניבת הרכב מבוצעות בהיקף נרחב בישראל, ולכן לא אחת הוגדרו בפסיקה כ"מכת מדינה".

על הערכים המוגנים בעבירות אלה ועל הצורך בענישה מרתיעה, עמד בית המשפט העליון בע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** :

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הביטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב. . . . בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); עניין אבו סבית, לעיל; רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011))."

הנזק אשר עבירות אלה גורמות לציבור הוא רחב היקף והפגיעה הנגרמת כתוצאה מהן, מעבר לפגיעה הכלכלית בקניין הפרטי, היא גם לביטחון האישי ולפרטיות של בעלי הרכבים. הקלות שבביצוע העבירות והיקף התופעה פוגעים גם בתחושת הביטחון והסדר במרחב הציבורי, והאפשרות שאדם המחנה את רכבו, ישוב לאחר זמן קצר ויגלה כי נגנב, יש בה כדי לערער את שלווה של כלל האזרחים.

את עבירות גניבת הרכב, ביצע הנאשם לאחר שהגיע לישראל שלא כדין, תוך הפרת חוק הכניסה לישראל, אשר הוראותיו נועדו להגן על מדינת ישראל, גבולותיה ואזרחיה.

נסיבות ביצוע העבירות מתארות התארגנות משותפת של הנאשם עם שלושה נוספים. כפי שעולה מכתב האישום, מדובר בהתארגנות מתוכננת מראש, אשר נועדה לביצוע העבירות באופן שיטתי. בארבעת האישומים פעלו הנאשם והאחרים באופן דומה, כאשר הגיעו למקום בו איתרו את הרכב המתאים להם.

הנאשמים גנבו ארבעה כלי רכב מאותו הסוג, לאחר שהגיעו למקום באמצעות רכבו של אחד השותפים. ארבעת הנאשמים יחד פרצו למכוניות אלו, בכך ששברו את חלונותיהן ונכנסו לתוכן. הנאשם פעל יחד עם האחרים, במיומנות ושיטתיות המלמדות על נחישותו להשלים את מעשי העבירה, ללא מורא ותוך פגיעה גסה בבעלי הרכבים.

הנאשם והאחרים דאגו גם לאבטחת הרכב הגנוב, לאחר ביצוע המעשה, בידי רכב המאזדה הנהוג בידי האחרים, על מנת להשלים את משימתם ולהביא את הרכב הגנוב ליעד הדרוש להם.

השתלשלות כל אחד מהאירועים ממחישה היטב כיצד עבירה גררה עבירה, ופגיעה אחת גרמה לפגיעה נוספת: ראשית האירועים בכניסתו של הנאשם לישראל שלא כדין, במטרה לבצע עבירות. המשכה בביצוע עבירות הגניבה והעבירות הנלוות הנוספות, ובהתנהגות ובנהיגת שותפיו ברכבים, שאמנם לא מייחסות לנאשם עבירות בגינן, אך יש בהן כדי להעיד

על המסוכנות הנובעת מעבירות גניבת הרכב- נסיעתם הפזיזה של שותפם ברכב הגנוב וברכב הנוסף, תוך ניסיון הימלטות מכוחות המשטרה וסיכון משתמשי הדרכים הציבוריות.

הנאשם פעל בצוותא עם האחרים וחלקו בביצוע העבירות היה מרכזי. לא זו בלבד שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין, בעבירות הנוספות שביצע, פגע באזרחי ישראל, ברכושם ובשלומם.

כל זאת עשה הנאשם כשלנגד עיניו דבר אחד בלבד- בצע הכסף.

החזרה על המעשים 4 פעמים, התכנון המוקדם וההתארגנות של הנאשם עם האחרים מבעוד מועד, השיטתיות והקלות שבה התפרצו הנאשם ושותפיו לרכבים ומילוט הרכבים לאחר מכן, כחלק ממבצע מתוכנן היטב, מביאים לכך שהפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הינה בינונית - גבוהה.

בהתחשב בערכים המוגנים, בפגיעה בהם בנסיבות אלה ובענישה הנוהגת בעבירות דומות, אני קובע **כי מתחם הענישה ההולם נע במקרה זה בין 18 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים הכוללים גם ענישה כלכלית.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1993, בן 26 שנה כיום, ועברו נקי ונטול הרשעות.

לזכות הנאשם, שקלתי את הודאתו בעבירות המיוחסות לו, באופן המעיד על שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק ונטילת אחריות על המעשים.

הנאשם אדם צעיר, בן 26 שנה בלבד ומדובר בהרשעה ראשונה בחייו, ולכן ניתן לראות בעבירות אלה, אשר נעברו כאמור על פני ימים אחדים, כהתדרדרות ומעידה חד פעמים בחייו.

בהתחשב בכך שמדובר בהרשעה ראשונה לנאשם, עונש מאסר יפגע בו ובנוסף ימנע ממנו לעבוד למחייתו.

מאז ביצוע העבירות, הנאשם עצור, מזה כ-5 חודשים, וגם לכך נתתי דעתי בין מכלול השיקולים.

אל מול הנסיבות האישיות של הנאשם, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות, הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים ובחזרה על המעשים ב-4 הזדמנויות, ולכן, באיזון בין מכלול השיקולים, עונשו של הנאשם ממוקם בחלקו **הבינוני-תחתון** של מתחם העונש ההולם אשר צוין לעיל תוך תוספת עונשית הכוללת סנקציה כלכלית המתאימה לעבירות אשר מתבססות על מניע כלכלי.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. 22 (עשרים ושניים) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.**
- 2. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש, כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או כל עבירה אחרת בה הורשע**

בהליך זה.

3. קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.10.20.
4. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, בעליהם של כלי הרכב המוזכרים בארבעת האישומים. הקנס יועבר לקופת בית המשפט עד ליום 1.10.20.
5. המוצגים, ככל שישנם כאלו - יחולטו או יושמדו או יוחזרו לבעליהם, והכל לפי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ט, 27 מאי 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.